

El nen que es va menjar una pizza amb Jack Sparrow

Francesc Puigpelat

Col·lecció L'Elefant, número 19

Dibuixos de Sara Bellés

Una pizza bolonyesa amb Jack Sparrow?

Em presento: em dic Martí Blesa i soc l'autor i protagonista d'un llibre que potser heu llegit, *El nen que va xatejar amb Jack Sparrow*. Aquella història va passar fa un parell d'anys i, per si de cas, us en recorde el final: vaig xatejar amb Johnny Depp (l'actor que fa de Jack Sparrow a *Pirates del Carib*) i la meva família es va traslladar a viure a Los Angeles. Mon pare va començar a treballar en una productora de dibuixos animats, ma mare en una botiga de roba de Beverly Hills i jo vaig seguir els estudis en una escola del barri de Venice, mentre somiava ser, algun dia, guionista de pel·lícules de Hollywood.

Ja han passat dos anys d'ençà d'aquella aventura i pensava que mai no en viuria cap més de

tan emocionant. M'equivocava. Fa uns mesos vaig conèixer el Pablo Cuéllar, un nen amb qui vaig compartir la recerca d'un tresor a l'illa Tortuga, a bord del vaixell *Kraken*, i que, una nit, va entrar al restaurant italià Va Bene de Malibu, va xerrar amb Johnny Depp i es va menjar una pizza amb ell. Una pizza bolonyesa, per ser exactes: ja sabeu, les que porten tomata, ceba i carn picada. M'imagino que, explicat així, pot semblar estrambòtic o inversemblant, però us asseguro que és del tot cert, i us ho demostraré explicant-vos fil per randa com va anar. Cordeu-vos els cinturons, doncs: comença *El nen que es va menjar una pizza amb Jack Sparrow*.

Un concurs a l'Instagram

Tot va començar un dia que estava perdent el temps per Instagram, mirant fotos i comentaris dels meus amics, i vaig topar amb un post nou al perfil @johnnydeppofficial. Ja fa temps que el segueixo, perquè m'agrada rebre les notícies de Johnny Depp, sigui a Instagram, a Facebook, o a qualsevol altra xarxa social: les seves fotos acostumen a ser molt divertides. En aquest cas, però, no es tractava de cap imatge, sinó d'un text amb aquest encapçalament:

Concurs:

Per als admiradors del capità pirata Jack Sparrow

Premi:

Els guanyadors gaudiran d'un xat personal amb
Johnny Depp

Em va fer gràcia perquè era la mateixa mena de concurs en què jo havia participat dos anys abans, a Facebook. Aquella vegada, s'havia tractat de seleccionar les millors frases de les quatre pel·lícules de *Pirates del Carib*.

L'objecte del nou concurs a Instagram era diferent: es demanava als participants que enviessin fotos d'ells mateixos disfressats de Jack Sparrow a una adreça de correu electrònic: chat@johnnydepp.com. Hi podien respondre només nens d'entre vuit i dotze anys.

Aquella forquilla d'edat em deixava fora (jo ja en tinc catorze) i vaig oblidar de seguida el concurs, convocat per una productora anomenada Sparrow Media. Al capdavant, els candidats havien de tenir molta fe per enviar les fotos: entre els 609.812 seguidors que Johnny Depp té a Instagram, seria molt difícil que et triessin.

Com que amb l'edat he madurat, m'he tornat desconfiat i murri. De seguida vaig imaginar que el concurs seria una estratègia de màrqueting ideada per algun alt executiu de la Disney, la productora de

Pirates del Carib, per acompanyar el llançament de la cinquena part de la saga que, amb el títol *La venjança de Salazar*, estava a punt d'estrenar-se.

Així que no en vaig fer gaire cas i vaig seguir badant per Instagram. Quan aquella nit ho vaig explicar, a l'hora de sopar, el pare va dir:

–Un altre concurs? Llàstima que no puguis participar-hi.

–Però hi haurà altres nens –va dir la mare–. Tant de bo n'hi hagi algun que tingui la sort que vas tenir tu, Martí, de conèixer el Johnny Depp.

–Me n'alegraria molt –vaig respondre–. Però, encara que fos així, no me n'assabentaria mai.

–Sí –va sospirar la mare–. Llàstima!

–És una pena –va dir el pare–, perquè segur que donaria per escriure un altre llibre.

Vam fer broma una estona i vam canviar de tema, perquè no creïem que arribés a passar res.

Però la vida és plena de sorpreses: al cap d'un mes, vaig rebre una trucada de telèfon del Tom Bashing, un guionista que havia conegut dos anys enrere que treballava per a Johnny Depp. Després de les salutacions de rigor, el Bashing em va demanar:

–T'agradaria guanyar-te alguns dòlars fàcilment?

–Sí, però no puc. Als catorze anys és il·legal treballar.

–Ja ho sé –va replicar el Bashing rient–. Més que una feina, seria un favor i una diversió. T’interessa?

–T’escolto. Té res a veure amb el concurs del Johnny Depp a Instagram?

–Bingo! L’has encertada, Martí. I jo hi col·laboro. S’ha acabat la primera fase del concurs i ja s’han seleccionat els finalistes. A mi m’han assignat vint nens i nenes per engegar el xat. He de conversar amb ells i fer veure que soc el Johnny Depp... fins que em descobreixen, és clar. Ja saps de què va, oi?

–Sí –vaig replicar rient–. Ja he passat per aquesta experiència.

–Doncs és just per això, que m’interesses. Tu has estat un nen que volia xatejar amb el Johnny Depp. Per tant, crec que entens molt bé la situació. Tan bé, que podries canviar de costat: fer veure que ets el Johnny Depp.

–Jo?

–És clar.

–Alça! Em proposes, en resum, fer la teva feina?

–Exacte. Crec que t’n pots sortir força bé. Però no tota, eh? Et proposo que agafis per fer el xat

només cinc dels meus vint nens. La resta, és clar, la faré jo... Pren-t'ho com un passatemps i una experiència nova. I una font d'ingressos: et donaré, més que un salari, una propina. Com ho veus?

–No ho tinc clar... Ho sabré fer?

–Fer veure que ets el Johnny Depp? És clar! Quantes vegades has vist les quatre pel·lícules de *Pirates del Carib*? Deu? Vint? Trenta...?

–Potser més...

–Amb aquest bagatge, faràs un Jack Sparrow fantàstic. Vinga, anima-t'hi.

–Entesos. Però deixa'm, primer, demanar permís als pares.

Ho vaig fer i no hi va haver problema: només em van posar com a condició que els xats no em distraguessin dels estudis. Quan els vaig prometre solemnement que no, el pare m'hi va autoritzar i, com que té dons profètics, va afegir:

–D'aquí encara en sortirà la segona part d'*El nen que va xatejar amb Jack Sparrow*!